

РЕШЕНИЕ

№ 5173

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5685** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 255031 от 25. 10. 2019 г. по НАХД № 2226 / 2019 г., Софийски районен съд, НО - 3 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 18-4332-025296 / 18. 12. 2018 г. издадено от началник група към отдел „Пътна полиция” при СДВР, в частта, в която на В. Д. А., е наложена глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от ЗДвП за нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и глоба в размер на 20 лв. на основание чл. 183, ал. 2, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, като е изменил глобата от 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, като е намалил глобата на 60 лв., а лишаването от право да управлява МПС – за срок от 2 месеца.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на А., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, не взема становище по нея.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Н., Ц. и З. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 18. 11. 2018 г., около 11.10 часа, в [населено място], по [улица]с посока от [улица]към [улица], жалбоподателят А. управлявал личния си лек автомобил „Фолксваген Голф“ с ДК [рег.номер на МПС] , като в района на площад Народно събрание управлява рязко, като създава опасност за останалите участници в движението, преминава през маркировка М2 и при подаден сигнал за спиране, не се подчинява и продължава движението си.

На същата дата на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис, в който нарушителят посочил, че няма възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 18-4332-025296 / 18. 12. 2018 г. от началник група към отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и необосновано.

Районния съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

Видно от АУАН, така и от издаденото НП, подробно са описани съставите на нарушенията, като няма разминаване в тяхното описание и правната им квалификация.

В този смисъл са неоснователни доводите, че не бил индивидуализиран контролният орган, чието разпореждане, не е изпълнено, тъй като неговата самоличност не е елемент от фактическия състав на нарушението.

Съдът намира за неоснователни изложените доводи в касационната жалба, че районния съд неправилно е кредитирал изложеното в АУАН.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта, като правилно районния съд е базирал решението и на останалия доказателствен материал. Видно от съставения АУАН, жалбоподателя никакви възражения, като такива не са постъпили и в срока по чл. 44 от ЗАНН.

В същото време, подадената касационна жалба е изцяло бланкетна и в нея не се сочат касационни основания, поради което и такива не се обсъждат. Неоснователно е твърдението, че районния съд е постановил решението си само на съставения АУАН и НП, тъй като същият е проявил процесуална активност и е разпитал свидетелите по акта. От друга страна жалбоподателят не е направил никакви доказателствени искания, поради което въззивния съд правилно е установил фактическа обстановка по делото.

В случая не са налице предпоставките за приложението на чл. 28 от ЗАНН, тъй като

не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 255031 от 25. 10. 2019 г. по НАХД № 2226/2019 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.